

[Justitsministeren.]

blind for de foreliggende Vanskeligheder, heller ikke blind for de Forhold, der særlig blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. P. Mortensen og for øvrigt ogsaa af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der særlig hævdede, at de ændrede Forhold i Tyskland har skabt helt ændrede Forhold for Mindretallet i Tyskland, et Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ligeledes tog op under sin Omtale af det danske Mindretals Opdragelse i tyske Arbejdslejre. Jeg skal gøre mit bedste for ikke at øve Uretfærdighed til nogen Side, selv om Forholdene er vanskelige, men een Ting maa jeg lægge den største Vægt paa, og det er, at der saa vidt muligt følges en fast Linie, at der er Ensartethed i den Praksis, der følges, og det var jo netop af den Grund, at jeg traf den af det ærede Medlem Hr. A. Svensson omtalte Omordning af Politiajudantstillingen i Sønderjylland, en Omordning, der i øvrigt ingenlunde var ligetil, idet Amtmand Refslund Thomsen, der efter sit nøje Kendskab til Grænseomraadeforholdene i det hele syntes mig at byde den bedste Garanti for den nævnte Ensartethed i Administrationen, specielt ogsaa vedrørende Spørgsmaalet om Opholds- og Arbejdstilladelse for Udlændinge, for det første ikke vilde paatage sig Stillingen og dernæst ikke vilde have noget for sit Arbejde og endelig heller ikke vilde have Titelen Politiajudant, saa man kan i hvert Fald ikke beskyldte Amtmanden for selv at have været ude om dette Ben.

Jeg maatte tværtimod anvende hele min landskendte Charme foruden mere kompulsive Tvangsmidler for at tvinge ham til at gaa frivilligt med. Det ærede Medlem Hr. A. Svensson siger, at langtfra alle i Sønderjylland er begejstrede for dette Embede, og vil hermed først og fremmest have slaaet fast, at han selv ikke er det. Det var nu ogsaa saa meget igen. Jeg gad vidst, hvorledes jeg skulde kunne foretage mig noget, der kunde begejstre det ærede Medlem Hr. A. Svensson, men mindre kan jo ogsaa gøre det. Jeg er fuldt tilfreds, naar der ikke fra nogen Side er fremkommet nogen virkelig Kritik af Ordningen, og mere end tilfreds, naar det ærede Medlems egen Partiordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, faa Minutter efter hint ærede Medlems Udtalelser til mig siger følgende: . . .

Første Næstformand (Vanggaard): Ogsaa Ministre maa søge Formandens Tillaelse til Oplæsning af Citater.

Justitsministeren (Steincke): Det er mig ikke ubekendt, højtærede Formand, og derfor bad jeg, straks da jeg fik Ordet, om Tillaelse til at oplæse 4 Citater:

Første Næstformand (Vanggaard): Det har Formanden ikke meddelt mig. Jeg beder saa om Undskyldning.

Justitsministeren (Steincke): Bevares. Alligevel sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller følgende:

„Jo, det ærede Medlem Hr. A. Svensson har just en særlig Stilling, maaske en Stilling, som svarer til den, der har bevirket, at den højtærede Justitsminister blandt Amtmændene har valgt den Amtmand, som kendte Sønderjylland ogsaa før 1914, til den ganske særlige Opgave, han for nylig har faaet overdraget.“

Flere ærede Medlemmer, i hvert Fald de Herrer Hartvig Frisch og Aksel Larsen, berørte den saakaldte Eide-Sag, og sidstnævnte gør særlig over for førstnævntes berettigede Paastand om, at denne Sag ikke vedrører Administrationen, altsaa Justitsministeriet, men Domstolene, der jo ogsaa er mere end rigeligt beskæftiget med den, gældende, at i hvert Tilfælde Politiaadvokat Johnsens Sag afgøres af Regeringen og Administrationen. Det er rigtigt, hvorimod hans følgende Paastand om, at det ærede Medlem Hr. Hasle fra denne Talerstol indirekte har beskyldt Hr. Johnsen for falsk Forklaring, formentlig ikke er rigtig, men herpaa er det jo naturligere, at det ærede Medlem Hr. Hasle selv svarer. Hvad i øvrigt Politiaadvokat Johnsen angaar, har jeg, hvad man forhaabentlig vil finde naturligt, ikke tænkt at ville foretage mig noget, før den saakaldte Eide-Sag har fundet sin endelige Afgørelse. Der skulde ikke gerne inden for dette Omraade foretages flere overilede Handlinger, end der desværre allerede er foretaget, men paa den anden Side maa naturligvis enhver ansvarlig Person tage Ansvar for sine egne Handlinger.

I øvrigt har denne Finanslovdebat jo i udstrakt Grad drejet sig om K. U.s og enkelte andre politiske Ungdomsorganisationers Forhold, og saa udførligt, at jeg vel maa have Lov til at mene, at Luften nu er rensset. Jeg skulde derfor ikke have taget Ordet om dette Spørgsmaal, hvis ikke to ærede Ordførere, de Herrer Aksel Larsen og Christmas Møller — den sidste endda 2—3 Gange — havde forlangt, at Justitsministeren skulde gribe ind og foranstalte en almindelig Undersøgelse. Det ærede